

Tefania - Comentarii Jean Koechlin

Tefania 1:1-18

Tefania (sau Sofonie) a profetit in timpul imparatiei credinciosului Iosia. Pentru ce atunci cartea sa este atat de severa? Pentru ca poporul urmeaza numai prin constrangere exemplul bun al imparatului sau (2 Cronici 34.33). O aceeași condamnare îi amenința: 1. pe inchinătorii la idoli; 2. pe cei cu inima împartită, care încearcă în același timp să slujească și Domnului și lui Malcam (sau Moloh); 3. pe cei care în mod voit se întorc de la a-L urma pe Domnul; 4. în sfârșit, pe multimele indiferente care nu-L caută pe Domnul, nici nu se interesează deloc de El (v. 4-6). Aceleași categorii de oameni există și astăzi și ei aleargă împreună spre aceeași judecată. Pentru că, dacă aceste profetii au avut în trecut o împlinire parțială, să nu uităm că aceasta zi înspăimântătoare, „ziua cea mare a Domnului“, este încă în viitor! Ea este evocată de mai bine de două mii cinci sute de ani prin profeti și este confirmată de Domnul Isus în evangheliile și, de asemenea, de apostoli în epistole. Apropiată încă de pe vremea lui Tefania, cu cât mai mult este ea acum gata să sosească! (v. 14). Să ne amintim, asadar, de aceste cuvinte „vorbite mai înainte prin sfinții proroci și de porunca Domnului și Mantuitorului, prin apostoli!“! Și să avem grijă să nu uităm „promisiunea venirii Lui“ (2 Petru 3.2-4)!

Tefania 2:1-15

Aceste profetii tratând judecata viitoare a celor răi ar putea părea, pentru copiii lui Dumnezeu, de un interes secundar, de vreme ce evenimentul pe care îl asteaptă ei este nu criza finală despre care se vorbește aici, ci venirea Domnului pentru a-și răpi Biserica (1 Tesaloniceni 5.4,9). Anuntul acestei drepte răsplătiri a raului însă trebuie să ne deschidă în așa fel ochii asupra caracterului lumii, încât să ne despartim de ea într-un mod cât mai radical (2 Petru 3.10-12). Nevăzându-L pe Dumnezeu pedepsind răutatea oamenilor în prezent, așa cum o merita, am putea uita căta oroare are Dumnezeu de ea, însă pasaje ca acestea ne ajută să ne amintim de acest fapt. Deviza cetății Ninive, în aroganța și în egoismul ei rău, este: „Eu și niciuna în afara de mine“ (v. 15); la fel și cea a Babilonului (Isaia 47.8). Dar să ascultăm cu atenție dacă nu cumva uneori acesta este deopotrivă și murmurul inimii noastre. În contrast, versetul 3 ni-l prezintă pe „cei blânzi“, pe cei pe care Domnul îi numește fericiți și care seamănă cu El (Matei 5.5; 11.29). Este vorba, din punct de vedere profetic, despre viitoarea ramasă a iudeilor (v. 9b; cap. 3.13), invitată să-L caute pe Domnul pentru a fi pusă la adăpost în ziua maniei Lui. Numele Tefania semnifică, de altfel, „cel pe care Domnul (Iah) îl ascunde sau îl protejează“.

Tefania 3:1-20

După ce va fi pedepsit națiunile, mâna Domnului se va întinde asupra Ierusalimului, cetatea răzvrătită, coruptă, care asuprește! Este trist că cele patru reproșuri care urmează în versetul 2 ar putea fi adresate chiar copiilor lui Dumnezeu, când ei neglijează fie Cuvântul – „n-a ascultat glasul,

n-a primit corectarea“ – fie rugaciunea: „nu s-a increzut in Domnul, nu s-a apropiat de Dumnezeuul ei“.Atunci se va implini Cuvantul Domnului Isus: „unul este luat si altul este lasat“ (Matei 24.40). Razvratii, orgoliosii, arogantii vor fi luati (v. 11) si Domnul va lasa sa vietuiasca pe pamant un popor smerit si sarac, care-si pune increderea numai in El (v. 12). Ce bucurie pentru aceasta ramasita (v. 14), in sa ce bucurie cu atat mai mare pentru Domnul, ale Carui afectiuni vor fi satisfacute! „Va tacea (sau Se va odihni) in dragostea Lui“ (v. 17). Acest verset 17 se aplica Imparatiei lui Hristos, in sa nu desteapta el in ca de acum un ecou in inima fiecarui rascumparat? Sa ne gandim la fericirea Lui! El, Cel care a plans pe pamant, cunoaste deja o bucurie deplina (Psalmul 126.6) si nestirbita si, drag prieten credincios, „El Se va bucura de tine“. Dupa cumplita „munca a sufletului Lui“, El Se va bucura etern – si ai Sai cu El – de odihna desavarsita a dragostei (v. 17; Ieremia 32.41).

clickbible.org